

[Indenrigsministeren.]

Medlem har nævnt, er etableret Sundhedsplejerskeordning i to Købstæder og en Landkommune.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Virkningen af Indførelsen af Sundhedsplejerskeordningen og Etablering af Børneplejestationer i Retning af at formindske Sygeligheden og Dødeligheden blandt Spædbørnene haves der endnu ikke sikre statistiske Oplysninger, bl. a. fordi Spædbørnsdødeligheden i 1939 var usædvanlig lav paa Grund af faa epidemiske Sygdomme det Aar, men saa vidt man kan skønne, er der en betydelig Formindskelse af Børnedødeligheden, efter at Sundhedsplejerskeordningen er indført. Som et enkelt Eksempel, men ogsaa kun som et enkelt Eksempel, skal jeg nævne, at Dødeligheden blandt Spædbørn i en Købstad paa Øerne i det første Aar efter Sundhedsplejerskeordningens Indførelse gik ned fra 13 pCt. til 4,8 pCt.

Sundhedsplejerskerne er overalt blevet modtaget i langt større Omfang, end man havde turdet forvente. Modtagelseshyppigheden i to af de største jyske Købstæder har været 96 og 94,7 pCt., og et Vidnesbyrd om, at Sundhedsplejerskerne er blevet modtaget i Hjemmene i stigende Omfang, er, at man i flere Tilfælde har maattet antage flere Sundhedsplejersker, efter at Ordningen har været i Kraft et Stykke Tid. Det kan endvidere oplyses, at der tre Steder er oprettet Børneplejestationer. I den seneste Tid er der imidlertid kun etableret ganske faa Sundhedsplejerskeordninger. Dette skyldes sikkert de økonomiske Forhold samt for Landkommunernes Vedkommende maaske ogsaa de vanskelige Trafikforhold.

Det ærede Medlem Hr. Skjerbæk omtalte endvidere en Lovbestemmelse, der for ikke saa lang Tid siden er gennemført, hvorefter der skal gives Børneværnsudvalgene, i København Børneværnet, Underretning om Domme eller andre Retsafgørelser vedrørende visse Lovovertrædelser, for at Børneværnet kan undersøge, om der i de Ejen-domme, hvori Overtrædelserne er begaaet, er Børn, og i bekræftende Fald, hvorvidt disse kan være udsat for skadelig Paavirkning eller Overlast, og i saa Fald hvad der skal foretages for at beskytte dem. Det ærede Medlem mente, at disse Lovbestemmelser havde vist sig ikke at være saa effektive, som man kunde have ønsket og ventet, men at Bestemmelsen var saa ny, og vi havde saa lidt Erfaring for Lovens Virkninger og derfor helst maatte vente lidt endnu, inden vi tog Loven op til Revi-

sion. I denne Betragtning kan jeg være enig med det ærede Medlem.

Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen henstillede, at Byggeloven for København ogsaa kom til at omfatte Omegnskommunerne. Jeg har ikke før været stillet over for det Spørgsmaal, men jeg skal gerne overveje, om der er tilstrækkelig Grund til at søge gennemført en ny Lov paa disse Omraader.

Det ærede Medlem ønskede ogsaa en Revision af Københavns Bygningsvedtægt, som blev gennemført i Foraaret 1939. Denne Bygningsvedtægt er udarbejdet af et Udvalg, bestaaende af ansvarlige sagkyndige Embedsmænd i København samt Repræsentanter for Dansk Ingeniørforening og Akademisk Arkitektforening, og det er altsaa i begge Tilfælde praktiske Byggefolk, der har haft med det at gøre. Det ærede Medlem har haft Lejlighed til at gennemgaa Forslaget, som han ogsaa bemærkede, og gøre sine Indvendinger, og efter at han har fremsat disse, er de blevet drøftet i det nedsatte Udvalg. Jeg vil ikke tro, at det vil være rimeligt allerede nu at optage Vedtægten til Revision, da den jo saa nylig er gennemført og har været underkastet det Forarbejde, som jeg har nævnt.

Det ærede Medlem var endvidere misfornøjet med de Dispensationsbestemmelser, der fandtes i denne Bygningsvedtægt, idet han mente, at de Raadgivere, Ministeriet havde, ligesom skulde dømme i deres egne Sager. Jeg maa forstaa det ærede Medlem saadan, at han gik ud fra, at Stadsbygmesteren i København ogsaa blev raadspurgt angaaende københavnske Byggesager. Det er imidlertid en Misforstaaelse. Stadsbygmesteren bliver kun raadspurgt i de Sager, som vedrører Byggeri uden for København. Man kan maaske saa indvende, at Ministeriet ingen sagkyndig har at raadføre sig med med Hensyn til Byggesager i København, og det er for saa vidt ogsaa rigtigt, men der kommer saa at sige ingen, eller i alt Fald kun meget faa Sager til Ministeriet fra København, fordi de bliver afgjort af den københavnske kommunale Administration, hvor der findes megen Sagkundskab, og derfor har man ikke ment det nødvendigt at oprette et yderligere Administrationsapparat paa dette Omraade.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa Statens Bygningsvæsen, og det ærede Medlem syntes at mene, at Statens Bygningsinspektører og Ingeniører ikke skulde varetage deres Bygherres, det vil sige Statens Interesser. Det kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem i. Der foreligger for mig